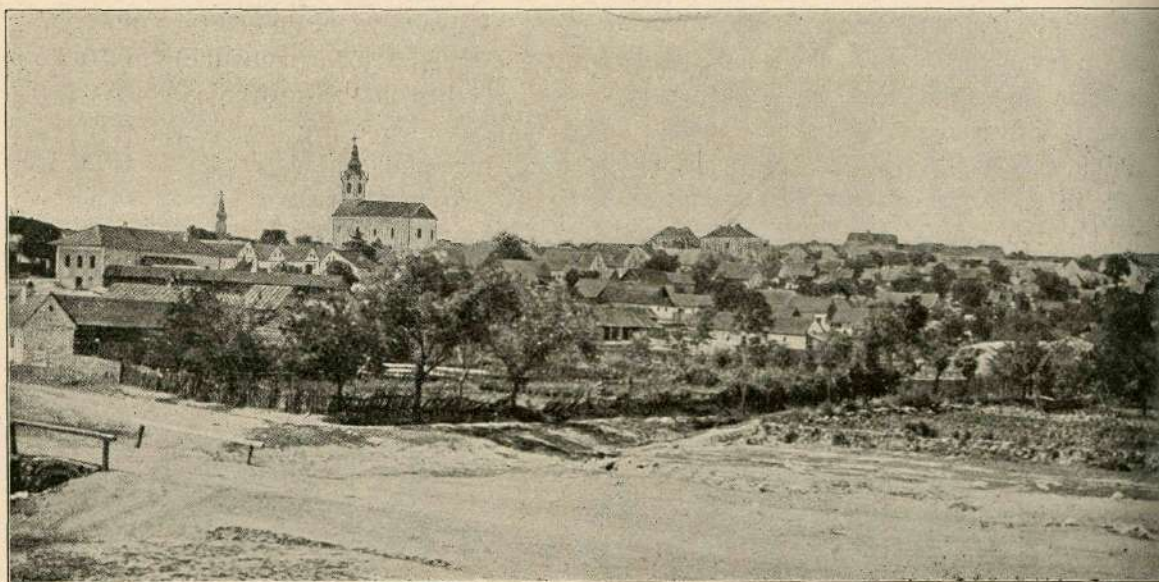

dan v svoji pekariji po osem ur in dobi zato pet frankov plače (plus $2\frac{1}{2}\%$ deleža pri dobičku); kot konsument kupuje v svojih skladiščih svoj kruh, svoje meso in svoje kolonijalno blago, svoje mleko in surovo maslo — iz socijalske mlekarne v Herfelingen —, svojo obleko od klobuka do čevljev, svoj premog, svoj tobak, svoje knjige, svoje časopise. Z jedno besedo: vse, kar zasluži, pride od stranke; vse kar potroši — izvzemši najemnino, davke in manjše nakupe pod roko —, gre k stranki; vse, kar

demokratje velik lastni dom, „ljudsko hišo“, ki je središče vsi politički in gospodarski organizaciji. Ta dom jih zbira, jim daje pouka, zabave in skrbi za njihove gospodarske potrebe. Ta dom jih tudi trga od cerkve, radi tega ga imenujejo socijalsko cerkev.

Casopise ima belgijska socijalno-demokratska stranka te-le: Dnevnik: „Le Peuple“, „L'Echo du Peuple“, „De Vooruit“, „De Werker“ in tednik „Le Laboureur“. Do mala po 100.000 izvodov izdajajo dnevnik vsak dan med ljudstvo.

Ireg v Slavožnji.

Fot. I. Singer.

stori, od dnevnega dela do agitacije ob nedeljah, se godi za stranko.

Tako se ustvarja v vsakem naših industrijskih središč življenje, ki je skoro popolnoma odtrgano od vpliva kapitalistične okolice in sredi njega četa prvobornikov, ki so do mozga napolnjeni s socializmom; in krog njih se zbira na tisoče delavcev, ki so sicer v službi pri kapitalistični produkciji, ki se pa kot konsumentje in člani strokovnih in združenih društev udeležujejo delovanja delavske stranke.

Velika moč belgijske socialne demokracije se iz teh podatkov razvidi sama po sebi. Kjerkoli je le mogoče, si postavijo socialni

Kakor smo že rekli, je cela stranka organizovana tako-le: Na čelu ji stoji strankarsko vodstvo ali glavni odbor, ki ima skrbeti za to, da se vzdržuje program, izpolnjujejo sklepi strankarskih shodov in sklepa o skupnih zadevah. V ta odbor spadajo 1. socialistični poslanci, 2. devet članov, izvoljenih pri strankarskem shodu izmed bruseljskih članov, 3. zastopniki posamnih federacij. Za skupne stroške plačuje vsak socialni demokrat po 10 cts. na leto; vrh tega je moral do l. 1898. plačevati vsak poslanec po tisoč frankov na leto od svojih dijet. Sedaj se je pa sklenilo, da dobi glavni odbor preostanke od tobačnih tvornic svoje stranke. (Dalje.)